UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

N ante O

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

tem purpurā eius ⁊ nitorem corporis. ſ. Cyri. Col. li. ij. Uer ex his maxime ſerendū qđ robus dicitū ⁊ pōdere ⁊ nitore pſtat

Niteo. es. nitui. ſplēdidus cultus politus ſum: hinc niteſco niti dus fio. Cōpoſita ſūt eniteo: qđ eſt extra: ſeu valde niteo per tranſlationē v̄o enitere ſigt celebrē eſſe. Ci. lib. iiij. ad heren. Nūc hoc ſigni eſt ip ſos artis ſcriptores non putaſſe vnū po tuiſſe in oībus elocutiōis ptibus enitere: hinc Eniteſco. Sal. Poſtremo ceſar bellū exoptabat vbi v̄tus eniteſcere poſſet Interniteo in medio niteo. Ply. Tunc. n. tellure internitent: q2 his vētis maxime arene mouent. Et habent pe. cor.

Nitidus. a. um. ſplendidus. Col. lib. ij. Far. quod appellat clu ſinum candidioris ⁊ nitidi coloris: hinc nitiditas. Actius for me nitiditate prechàrus regi.

Nitido. as. nitidum facio. Col. lib. xij. Ferramenta deterſa niti dentur: atq3 rubigine liberentur.

Nitedula: aīal muris exigui genus: ſicut docet Ser. Ci. pro ſex. Ut illa ex vepreculis extracta nitedula remp. conaret arro dere eſt: ⁊ nitedula cicindela que noctu lucet.

Nitria. egypti regio: ⁊ nomē duar vrbiū ſupra Memphim.

Nitrū. vt qdā putāt a nitria vbi naſci ſolet: dr hoc nō multū di ſtata ſalis hamoniaci ſpē qđ nōnulli exiſtimāt eē ſalis gn̄s. Sicut enī ſalē in littore maris feruor ꝯficit ſolis durādo in petram aquas marinas ita in nitria vbi eſtate pluuie plirio res tellurē iſundūt: ardor nimi⁹ aq̄s excoquit in petrā ſali ſi millimā: ſ3 nihil gelidi rigoris nihil ſalſi ſaporis hn̄tem: q̄ tn̄ iuxta nām ſalis durare ī caliditate: ⁊ nubiloſo aere fluere ac liqueſcere ſolet. Sūt q̄ dicāt nitrū apud medos caneſcētibus ſiccitate ꝯualib⁹ fieri. Ply. li. xxxi. Sal. ⁊ nitrū ſulphuri ꝯco cti in lapidē v̄tit. Et itē liquatū coquētes ex eo vaſa faciunt. Ex nitro medicine ſiūt ⁊ ſordes veſtiū corporūq3 lauantur. vnde apud Eſaiam. Si laueris te nitro ⁊ multiplicaueris ti bi herbam borith maculata es iniquitate tua coram me.

Nix quaſi noua. greci enim νεον. nouū dicunt. Antiqui tamen Ninguis. is. declinabant.

Niueus. a. um. quod eſt ex niue vt maſſa niuea: licet quandoq3 pro candido ponatur.

Niualis ⁊ hoc niuale eiuſdem ſignificati vt aq̄ niualis. Se. Qui aquā niualē frugib⁹ ſane ⁊ arborib⁹ fecūdā diceret: ſ3 hoib⁹ potu nimio in ſalubrem eſſe. Col. lib. iiij. Niuale celum dixit quod ſepe niues inducit. Ait enim celum porro neq3 niuale vinea: neq3 rurſus eſtiuoſum deſiderat.

Niuatus. a. um. quod eſt niue refrigeratum. Sue. in nero. Re fotus ſepius calidis piſcinis: ac tempore eſtiuo niuatis.

Niuoſus. a. um. Locus in quo ſunt frequentes niues.

Nuieo. es. xi. ctum. a quo conniueo. vide in dictione nicto.

N ante O

Nos. nas. naui nātū cū cōpoſitis. Uide in dictiōe nato natas.

Nobilis: q̄ſi noſcibilis: a noſco. Un̄ ⁊ p noto ponit. Uirgi. Eſt locus italie medio ſub mōtib⁹ altis nobilis. Sic illuſtris egre gius iſignis precipuus ſingularis cognitiōis nō meriti ⁊ lau dis noīa ſūt: q2 tā de flagitioſis ꝙ3 de claris dici inueniunt. Un̄ ⁊ p digno ⁊ excellēti in q̄cunq3 re ponitur ſiue bona ſiue mala. De bona: vt cū ad gn̄is dignitatē referſ. Salu. Nobili gn̄e natus fuit. De mala. Liui. Nobilis ille clade romana lo cus. Mar. Nobilis hec eēt pietatis rixa duobus. i. excellens ⁊ digna noticia. Hinc nobilitas que ē gn̄is vl̄ alterius rei ex cellētia ⁊ dignitas. Col. lib. iiij. Deprehendi pōt nobilitas in guſtu: his contraria ſunt ignobilis ⁊ ignobilitas.

Nobilito. as. nobilē facio: dignitatē addo: decoro. Apul. Quem nō excellētia gn̄is ſed mores virtuteſq3 nobilitauerunt. Ali q̄n notū facio. Ci. li. ij. offi. Teſtis eſt phalaris cuius eſt pter. ceteras nobilitata crudelitas: huius cōpoſitū eſt denobilito quod eſt vitupero. Teren. in eu. Tu iam pendebis qui ſtul tum iſtum adoleſcentulum denobilitas flagitijs.

Noceo. es. cui. nocitum. Nocere ſigt obeſſe. Col. li. ij. Nō noce bit ei nocturnis rorib⁹ alijſue ex cauſis dū a pecore ⁊ auib⁹ vindicet. Sigt ēt a maleficio nō abſtinere: vn̄ nocentes dn̄r q̄ iniuriā aut maleficiū: cōmiſerūt. Innocētes qui ab oī iniu ria ⁊ maleficio abſtinēt. Innocētia integritas. Sal. Ubi que metellus agebat ex nūcijs accepit ſil ⁊ de īnocētia ſua certior roma fact⁹ diffidere. At tū demū verā deditōem facē conat⁹ ē.

Nocuus q̄ nocet. Innocuus q̄ nō nocet. Qn̄q3 tn̄ paſſiue ſumit

Noctua. auis. a tpe noctis dicta quo canit vel volat. Prouer bium eſt. Noctuas athenas portas ac ſi diceret. Aquā mari iungis. Ferūt enī noctuar maximā copiā athenis eſſe.

Nocticorax ſeu nycticorax. coruus nocturnus interptat: nigra auis ac ſola clamās ⁊ nocte volat. Nictos νυκτος: nox lati ne dr. Hiero. in deutro. Tanq3 diuerſa inter ſe ponit. noctuā nocticoracē ⁊ veſpertilionē: ſ3 corrupte ſic dicit nā Suidas νυκτικόραξ εἶδος ὀρνέου ἐρημικοῦ ὅτας οἰκουμέ νας φεύγων τοῦ οἰκῶνται σ ἐρημοῖς.

Noctiluca. pe. p. dr luna q̄ noctu lucet. Quo ⁊ noīe dictū eſt aīal puū qđ eſtate dū volitat lucet. Alio noīe nitedula appellet.

Noctiuagus. pe. cor. qui nocte vagatur.

Noctu p nocte noīalr vtebant antiq̄. Quadrigarius. Conuenit ſenatū noctu mlta domū dimitti. Plau. ī mene. haud falſum euenit ſōniū qđ noctu hac ſomniaui. Noctu v̄o aduerbium ſigt p noctē. Sal. Diu noctuq3 laborare feſtinare. Aliq̄n nox p noctu: vt ē ī. xij. tabulis. Si nox furtū factū ſit ſi ī aliq̄s occi ſit: iure ceſus eſto. vbi ī actiuū dixert ab is: ⁊ occiſit p occidit

Nocturnus. a. um. quod eſt noctis: vt nocturna lux. Sic a die diurnus. Claud. Omnia que ſenſu voluuntur vota diurno tempore nocturna reddit amica quies.

Nocteſcere eſt obtenebrari. Furius. Omnia nocteſcunt tene bris caliginis atre.

Nodus ppriē ligatura q̄ nō facile ſoluit. Un̄ enodo. as. A cui⁹ ſilitudine nodus in arbore dr groſſior ille q̄ſi callus vbi ve luti colligati ſimul rami eſſe apparebant. Col. li. iij. Eius imā partē quā ī terrā dimiſſurus es acutiſſima falce iuxta nodū rotūda plaga amputato: hinc eſt vetus illud prouerbiū. No dum in ſirpo: queris per trāſlationē v̄o nodus accipitur pro enigmate ſeu qōne aliqua difficili. Et nodus in exercitu dr denſa peditum multitudo: q non facile poſſit reſolui. Nodus herculis dicitur in quo neq3 principium neq3 finis conſpici tur quaſi indiſſolubilis ſit. A nodus fiunt. Enodis. In eno dabile. Internodium. Nodulus diminutiuum: a quo aliud nodellus. nodoſus. a. um. quod multos habet nodos.

Nodo. as. nodos facio: ligo innodos. Lac. de opi. deus igit ſoli damēta corpis q̄ oſſa dn̄r nodata ⁊ adiuncta inuicem neruis alligauit atq3 ꝯſtruxit. Uirg. li. iiij. Crines nodant in aurū: Huius cōpoſita ſūt Enodo: qđ nodatū erat ſoluo: p trāſlatio nē ſigt declaro expono. Gel. li. j. Ad hūc modū Julianus eno dabat diiudicabatq3 veter ſcriptor ſn̄ias quas apud eū ado leſcentes lectitabāt. Ci. li. ij. ad heren. Deinde ꝯrie legis eno dabimus voluntatē ⁊ eam trahemus ad nr̄e cauſe cōmodū Interdū Enodare eſt ſine nodis qui in arboribus ſūt facere Col. lib. vj. Que vlmus appoſitione vn̄ puenerint leuiſſime virge falce debent enodari. Cōnodo ⁊ innodo ſunt eiuſdem ſignificationis cum ſimplici. Et habent pe. pro.

Noegeum: a nuculi genus cādidi. vnde etiā pro candido qn̄q3 ponitur. Liui. Lachrymas de ore noegeo terſit.

Noes fluuius thracie in iſtrum fluens.

Noeole: papille q̄ ex faucib⁹ capra dependēt barba ſirilū vocat

Nome vlcera que depaſcunt: vorantq3 ſcđo corpus.

Nomades. pe. cor. ppl̄i in ſcythia europe: quor vita oīs ī paſcē dis gregibus habetur. Sūt etiā ppl̄i in ethiopia: vt Ply. lib. vj. ſcribit Hero. nomades ⁊ troglodyte ⁊ ſcythe ⁊ hunnorū noua feritas ſemicrudis veſcūtur carnibus. Dicti nomades a verbo greco νεμω quod eſt paſco.

Nomen quaſi nouimē a noſco q2 noticiā faciat: nā per id q̄cq̄d noīamus agnoſcit. Uel nomē dr notamē. Aut a greco qđ ē ὄνομα abiecta o. Et h3 multas ſignificationes: quar vna ta le eſt q̄ ineſt appellatiōi rer oīu3 eſt. n. Nomē ppriū vocabu lū ſingulor. Uir. Cui noīa mile mille nocendi artes. Idē no mē aui referēs priamus. Uerba āt nr̄a rer noīa ſunt vt ſalio curro: vtiq3 his oīb⁹ noīb⁹ res ſignificant. vn̄ is ſapiētiſſim⁹ iudicatus eſt q̄ rebus noīa impoſuit. Un̄ oē qđ loquimur. i.

omnes partes orationis rex noĩa ſunt. Alia noĩs ſignificãtia eſt qua vnã partẽ oratiõis ex octo videmus eſſe ſignataꝫ: vt nomẽ pronomẽ verbũ. Tertia noĩs ꝓprij vt hoĩs ⁊ deorum. Quarto q̃drıpartita eſt qua vnaqueq; perſona ſine alterius cõione ſignaṫ. qḋ Ci. li. rhe. ſic diffinit. Nomẽ ẽ qḋ vnicuiq; pſone attribuiṫ quo q̃q; ſuo ꝓprio ⁊ certo vocabulo appelletur. Ergo vt ꝓpriũ pſone hoc nomẽ ⁊ certũ ſit p q̃ttuor tẽdiṫ Prenomẽ nomẽ cognomẽ ⁊ agnomen: p̃nomẽ interdũ vna interdũ duab⁹ interdũ trib⁹ lr̃is ꝯtinet. C. vt. Cai⁹. Gn. Gñs. Sex. Sextus. Fuitq; nõnulla rõ prenoĩs. Nã ⁊ q̃ntũ iḋ dixerunt ꝙ q̃nto fortaſſis loco natus eẽt. Luciũ ꝙ in initio lucis exortus. Gneũ a corpis effigie. Cognomẽ maiorũ eſt tractuꝫ ex familia vel ſanguine vt Corneli⁹ ex cornelijs. Nomẽ ãt ꝓpriũ pſone ẽ: qḋ ꝓpriũ gentiliciũ. hoc ẽ qḋ originẽ gentis vel familię declarat. vt Ci. Scipio. Agnomen extrinſecus venit: Et hoc tribus modis. Aut ex aĩo: vt ſupbus pius. Aut ex corpore: vt Craſſus pulcher. Aut ex fortuna: vt africanus croticus. Aſianus numãtinus a deuictis gẽtibus ſꝫ h᷑ raro vſurpatur. Cognomẽ nãq; ſiue cognomẽtũ potiuſq̃ agnomẽ ḋr. Ci. Scipio ille cui africano fuit cognomen. Idẽ. Teq; nõ cognomẽ ſolũ athenis deportaſſe ſꝫ humiditatẽ ⁊ prudẽtiã ĩtelligo his q̃ttuor ptib⁹ pſone ꝓpriũ ⁊ certũ nomẽ ĩcludiṫ: vt publi⁹ p̃nomẽ: nomẽ Scipio. Corne. cognomẽ. Africanus agnomẽ Qui ãt p̃nomẽ nomẽ ⁊ cognomẽ tñ ponũt: pñt publi⁹ prenomen eẽ corneli⁹ nomẽ. Scipio cognomẽ. Et nomẽ q̃dẽ atq; cognomẽ oĩuꝫ eiuſdẽ familię cõe erat p̃nomẽ ṽo tñ ſingulorũ. Et iḋ ꝓpriũ nomẽ quo ſe inuicẽ gẽtiles vocabãt. Uir. Pr̃ appellabat ex duob⁹ filijs alterꝫ publiũ: alterꝫ luciũ. Nec alter inter ſe fratres ipſi vocabãt. Quidã ẽt a veſtimẽto cognomẽ ſortiti ſũt. vt Antonius Caracalla. Quidã a pecore minori vt portius ſcropha. Quidã a pecore maiori vt eq̃titius. Taurus Quidã a piſcib⁹: vt ſergius: orata. Murena. Quidã ab arboribus: vt Fronditius. Quidã ad ea re quã optime ſereret: vt Fabius Lẽtulus. Ci. Apiſendo pilũnus q̃ p̃mus pilũ inuenit ⁊ multa hmõi. Eſt qñ nomẽ ꝓ decore cognatiõe ⁊ dignitate ponaṫ. Uirg. Auulſumq; humeris caput ⁊ ſine noĩe corpus Interdũ ꝓ gñoſitate. Idẽ li. ij. ge. Aut pomis ſua noĩa ſeruãt Interdũ ꝓ nobilitate gñis: ex q̃ ſit nomen qḋ famã ſig̃t. Idẽ Et nos aliqḋ nomẽq; decuſq; geſſimus. Et illud meli⁹ ẽ nomẽ bonũ q̃ȝ diuitię multę. Interdũ ꝓ gẽte. Uirg. Nr̃mq; in nomen ituras. Interdũ ꝓ debitore ſeu debito aut credito qḋ fęnerauim⁹ qñ noĩa eoꝝ q̃ vſuras ſoluturi erãt in kalẽdario fęneratoris ſcribebanṫ. Et ſili mõ q̃cũq; aliq̃d debebat. Cic. lẽtulo. Ut bonũ nomen exiſtimer adeptus. i. bonus debitor. Sue. Et quę in ſingulos annos ſtipẽdij noĩa impoſuit.

Nomino. as. appello nomẽ ĩpono. Lac. li. iiij. Si ãt diuinus nõ ſit ne deus quidẽ ſit vñ ipſa diuinitas noĩatur. Hinc denoĩo qḋ idẽ eſt qḋ nomino ſeu nomẽ alicuius habeo. Col. lib. iiij. Quippe vniuerſe regiões regionũq; ſingulę pęne partes habent ꝓpria vitium gñia quę ꝯſuetudine ſua denominant.

Noĩatim per ſinguloꝝ noĩa. Ply. Cum villico oẽs noĩatim aſſignati eſſent. Diciṫ tñ ⁊ de vno: vt tenens: cruentũ pugionem Brutus noĩatim cicerõnẽ inclamauit. Ci. lib. iij. offi. Quicq̃d enim eſt in prędio vitij id ſtatuerunt ſi venditor ſciret niſi nominatim dictum eſſet pręſtari oportet.

Nomẽclator. a noĩe calãdo. i. vocãdo q̃ memoriter vnũquẽq; noĩatim vocare didicit: vt puta in foro reos. ĩ ꝯuiuio ꝯuiuas Apul. Et ad nomẽclatorẽ mox citati venerũt. Hoꝝ opera vtebanṫ potiſſimum cãdidati vt ſibi in p̃nſando ſuffragatores noĩa ciuiũ ſuggererent. vñ laudaṫ Cato: ꝙ legẽ ſeruauerit q̃ cãdidato nomẽclatores adeſſe vetat vt p ſeip̃m ſine nomenclatore noĩatim ſalutaret ciues romanos: hi ⁊ farctores quoq; dicebanṫ q: ſalutatoꝝ noĩa vt ait Feſtus velut ĩfarcirent petitoꝝ aurib⁹ hinc nomẽclatio ⁊ nomẽclatura ꝓ nuncupatione ⁊ noĩatiõe. Col. li. iiij. Quare prudẽtis magiſtri eſt eiuſdẽ nomẽclationis aucupio quo potiri nequeat ſtudioſos nõ demorari. Ply. lib. ij. Iouem quidem aut mercuriũ aliterue alios inter ſe vocari ⁊ eſſe cęleſtis nomenclaturę.

Nomos. latine lex dicitur.

Nomodidactes qui legem docet.

Nomophylaces. legum cuſtodes ⁊ ſeruatores. ἀπὸ τοῦ νόμου. a lege ⁊ φύλαξ. cuſtos. Col. lib. xij. Non ſatis viſum eſt bonas leges hẽre niſi cuſtodes earum diligentiſſimos ciues creaſſent quos gręci nomophylacos appellant.

Nomothetę: latine legiferi dñr. vñ Solon nomothetes dictus.

Nomentũ oppidũ in latio nõ ꝓcul ab vrbe roma. Mar. ſi vicina tibi momẽto rura coluṅṫ: hinc nomẽtana via romę qua itur nomentũ. Et nomentani qui nomentũ habitant.

Nõ negatiua dictio: accõmodari põt indicatiuo: vt nõ tulit antigenes. optatiuo. nõ mihi ſi centũ linguę ſint oraq; centum. Subiunctiuo: vt nõ illa q̃ſq̃ me naue p altũ ire neq; a terra moneat ꝯuellere funẽ. Quę ſi negatione p̃ponaṫ affirmat: vt nõ nihil tibi debeo. i. aliq̃d tibi debeo. Cũ ṽo poſtponiṫ magna affirmat q̃ȝ ſi pręponereṫ: vt ſi dixero nihil non tibi debeo. Significat enim oẽ tibi debeo. Ouid. lib. iij. faſt. Multa tibi memores nil nõ debemus eliſe. i. debemus multa tibi cũ fueris de nobis merita ſed eliſę debemus omnia.

Nõ mõ ſig̃t nõ ſolũ: vt nõ mõ te diligo: ſꝫ ẽt amo. qñq; poniṫ ꝓ nedũ. Treboni⁹ Ci. nõ. n. neſcis q̃ȝti te faciã: ⁊ q̃ȝ ꝓ veterrimo amoṙ oĩb⁹ tuis ẽt mĩmis ꝯmodis nõ mõ tãto bono gaudeã.

Nõnunq̃ȝ ſignificat aliquando.

Nonę. q̃ſi nouę pp initiũ obſeruatiõis. Uel ꝙ ab eo die ſemper ad idus nouẽ dies puteṅṫ: ſicut apud tuſcos ꝙ hi nono quoq; die regẽ ſuũ ſalutabãt ⁊ de proprijs negocijs conſulebãt Uel iḋ nonę dictę ſunt ꝙ ante diem nouũ ſunt ſiue a noua luna cum pontifex eo die nouam lunam obſeruaret: et viſam regi ſacrificulorum indicabat.

Nonacris locus in arcadia. Uictr. Eſt in arcadia nonacris nominata quę hꝫ in mõtibus ſtillãtes ex ſaxo frigidiſſimos humores: hęc ãt aquã Stigoſydor appellare q̃ neq; argẽteum neq; ęneũ neq; ferreũ vas põt ſubſiſtere ſꝫ diſſilit ac diſſipaṫ Cõſeruare ãt cã ⁊ ꝯtinere niſi vngula mulina poteſt.

Normandia regio gallię vltra ſequanam flumen: quę a carolo magno deuicta fidem chriſtianam ſuſcepit.

Noruegia regio ĩ europa ſeptẽtriõal' ṽſus oceanũ gẽmãicũ ſita

Norma fabroꝝ inſtr̃m hñs duo latera quo oĩa dirigũt metiunturq; q̃ ⁊ regula ḋr vñ q̃ recta dimẽſaq; ſũt normã hẽre dñr Ci. ĩ Lel. nunq̃ȝ ego dicã. C. Fabriciũ. M. Curtiũ. Tullium corũcanũ quos ſapiẽtes maiores nr̃i iudicabãt: vel iſtoꝝ normã fuiſſe ſapientes p trãſlationeꝫ ṽo poniṫ ꝓ recta vitę via. Hier. diminutiuo vſus eſt. Siq̃d in hac normula aplicę vitę ⁊ religiõis diſpẽſatiõe correctiõe vel mutatiõe indiget: ep̃o vr̃o cõmitto. Anorma fiunt adiectiua abnorme ⁊ enorme.

Normatus. a. um. quod eſt regulatum ⁊ directum. Col. lib. iiij. Antiquã illam ciconiam infiximus vt tanq̃ȝ ſuppoſitę vaſi ad perpendiculum normata inſiſteret.

Noricũ. pe. cor. regio in europa: vt lib. ij. ſcribit Pto. limites hꝫ ab occaſu Enũ fluuiũ: q̃ medius eſt ĩter vindelicos ⁊ noricos A ſeptentriõe danubiũ ab ortu ſolis mõtẽ Cetiũ qui pannoniã ſuperiorẽ diſterminat a norico. A meridie mõtẽ Coruãcam qui eſt ſuper iſtriam. Eam nunc regionem pleriq; Bauariam appellant. vnde ſit noricus. a. um. Hor. li. j. car. Quaſ neq; noricus deterreret enſis.

Noſos. gręce latĩe morb⁹. noſema. atis. morb⁹ ęgritudo Noſeo ęgroto. Noſemos ęgrotus: noſematic⁹ valitudinarius.

Noſęcomion: hoſpitale: lãguẽtiũ villa ⁊ domiciliũ ad qḋ diuertũt ęgrotãtes paupes. Hier. ad Oceanũ cẽſuꝫ q̃ hẽre poterat diſtribuit dilapidauit ac vẽdidit ⁊ ĩ pecuniã ꝯgregatũ vſib⁹ paupeꝝ p̃parauit. Et p̃mo oĩum noſęcomion. i. lãguẽtiũ villã inſtituit in quo ęgrotãtes colligeret de plateis: ⁊ conſumpta langoribus atq; inedio miſeroꝝ mẽbra infoueret.

Noſco. is. noui. notũ qḋ ⁊ gnoſco ḋr. Uñ agnoſco ⁊ cognoſco ⁊ ignoſco. Sig̃t aũt noſcẽ vltra notã ſignificationẽ carũ hẽre. Uirg. li. iiij. ge. Et pr̃ia ſole ⁊ certos noſcere penates: hꝫ ⁊ alia cõpoſita: vt dignoſco: ĩternoſco: ĩter alios noſco. Cice. in Lel. Secerni aũt blandus amicus a ṽo ⁊ internoſci: tam põt adhibita diligẽtia: pnoſco pfecte noſco. Col. lib. vij. Itaq; ſicut veteres romani p̃ceperũt ipſe quoq; cenſeo tam pecoruꝫ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ꝗ agrorum cultū ꝑnoſcere. Fit aūt noſco: a greco. Nā greci γνώσκειν dīt cognoſcere γνωστον cognitum γνωσιν noticiam προγνωστικα ſigna. Hinc latini veteres non noſco ſꝫ gnoſco dicebāt ⁊ gnotum cognitū ⁊ gnoro pro ſcio.

Noſcito.as.pe.cor.frequētatiuū a noſco. Plau.ī ciſ. Nūc veſtigia ſi qua ſunt noſcitabo. Liui.lib.iij. Circūſpectare omnib⁹ fori partibus ſenatorem raroqꝫ vſqꝫ noſcitare.

Noto.as.⁊ frequētatiuū a noſco. Priſ. In quo ſilr eſt notandū ꝙ cū a notu ſit deriuatū corripuit tn̄ pe. Nec miruꝫ cōpoſita enī a notus mutant.o.in.i.cor. vt agnitus: cognit⁹ cū ignotus ſeruauerit o. Eſt āt notare aīaduertere. Lac.li.ij. Curſus ſyderū ⁊ defect⁹ notauerūt: ꝑ trāſlatōeꝫ ſcripſit. Ci. Aulo. Ceci. Deidevt eā ī ciuitatē boni viri ⁊ boni ciues nulla ignominia notati nō reuertāt̃ inqꝫ tot ſceleꝝ ɔdēnati reuerterūt ſumit̃ qn̄qꝫ ꝑ intitulare īſcribere. Hier.in ꝑlo.ſuꝑ Salo.ī ꝓuerbijs notant̃ ꝓuerbia ſalomonis. Qn̄qꝫ ꝑ facere. Lac.li.iiij. Qui ſignū hoc veri ⁊ diuini ſanguinis ī ſūmo corpis ſui notauerit. Pōt ēt dici a nota deriuatū vt ſit notare ſignū notāue appo nere. Iuue. Sꝫ ꝗ fabrici⁹ cēſor notet. Lac.li.iiij. ꝓprie. Cuius rei figurā ēt iudei nūc exhibēt cū limina ſua de cruore agni notāt. Et notare ē ab alio dictata ɔſcribere. Vn̄ ꝗ dictat ſcriptor. Qui vō ſcribit notori⁹ appellat̃. Itē notare ignominia afficere. Ci. Sꝫ notādā putaui libidinē nimiā. Cōpoſita hui⁹ vbi ſūt Annoto. Cōnoto. Denoto: ꝓnoto an̄ noto ſeu ante ſigno. Subnoto. Mar. ⁊ nō ſobria vba ſubnotaſti: hn̄tqꝫ pe.c.

Note vocant̃ vulgo ziphere: q̄s teſte Euſebio ꝓmus Tiro Ciceronis libertus īuenit. Sue.ī Ceſa. Extāt ⁊ ad ciceronē itē ad familiares domeſticos de rebus in q̄bus ſi q̄ occultius ꝑferēda erāt ꝑ notas ſcripſit hoc ē: ⁊ ſic ſtructo lr̄aꝝ ordine vt nullū vbū effici poſſet ꝗ ſi q̄s īueſtigare ⁊ ꝑ ſe qui vellet q̄rtā elemētoꝝ lr̄aꝫ.i.d. ꝑ.a.⁊ ꝓinde relinq̄s cōmutet. Hel.de notis Ceſaris ſic ſcribit. In eplīs Ceſaris īueniunt̃ lr̄e ſingularie ſine coagmētis ſyllabaꝝ ex q̄bus vba ɔfici nulla pn̄t. Curius Ciceroni ꝑ ſcriptura poſuit. Quare mi Ci.ꝑſeuera ɔſtanter nos ɔſeruare. Et ſulpicio ſucceſſori nos de meliori nota cōmoda. Qn̄qꝫ nota d̄r ſignū ſeu macl'a ꝗ res ipſa notat̃. Eſtqꝫ tā in aīo ꝗꝫ ī corpe. De corpe. Virg.li.iij.ge. Cōtinuo notas ⁊ noīa gētis inurūt. Vn̄ genitiue note dn̄r ſigna cū q̄b⁹ ex vtero maternū īfantes egrediunt̃. Cū ad aīum refert̃ ⁊ in bonū ⁊ in malū ſumi pōt. Ad laudē. Ouid. retulit cū ait. Ille numā tina traxit ab vrbe notā. Ad ignominiā: ſiue ꝓbrū. Sue. varijs affect⁹ notis. Ci.li.iij.of. O turpē notā tēpoꝝ. Inde notare ignominia afficere. Hor. Mlta cū libertate notabāt. hui⁹ diminutiuū ē notula: a quo fit aliud diminutiuū notella.

Notabilis ꝗ noſci pōt. Col.lib.iiij. Neqꝫ foliū notabile gerit.i.ꝑ qꝺ noſci crebro poſſit. Quīti. macie notabil' pallor deformis

Notarius a notis dictus eſt.i.lr̄is vl' zipheris qui per notas q̄ſdam multarū litterarū vim habentes dicta colligunt.

Noteo.es.notui.a quo noteſco notus fio. Lac.lib.j. Qꝺ q2 fieri nō potuit vt hmōi ꝑ ſeipꝫ rō diuina noteſceret: nō eſt paſſus hoiem diutius errare. Proper. Nec mīn⁹ hec nr̄i noteſcet fama ſepulchri. Hinc fit īnoteſco. Lac.li.v. Deniqꝫ a doctis huius ſeculi q̄b⁹ forte ſcripta ei⁹ innotuerūt: irrideri ſolēt.i.nota manifeſta facta fuerūt. Cyprianus vō ī epl'a ad p̄ſbyteros innoteſcere ꝑ noctū facere poſſint cū ait. Vos curata vt ſcripta nr̄a ⁊ illoꝝ reſcripta fratribus noſtris innoteſcatis.

Notifico.as.notum facio. Ouid.lib.j.de pon. Atqꝫ modum pene notificare velis.

Notio.cognitio.demonſtratio manifeſtatio. Ci.li.iij.offi. Explica atqꝫ excute intelligētiam tuam: vt videas que ſit in ea ſpēs forma ⁊ notio boni viri. Proprie autē Boe. cōmentario.iii.top. Notio intellectus eſt quidam ⁊ ſimplex mentis ɔceptio que ad res plures pertineat a ſe inuicē differentes.

Notitia cognitio a noctis. que ⁊ notio dicitur.

Notus.a.um.cognitus amicus ⁊ carus dicitur. Virg.lib.vij. Et notis compellat vocibus vltro. Idem. Hic inter flumina nota.i.cara vt inquit Ser. notus.noti ventus meridionalis auſter dictus. νοτις.i. latine humor dicitur.

Nothus cū aſpiratiōe.is apud grecos d̄r ꝗ ex vxore nō legitima natus ē. Vir.li.viij. ſuppoſitaqꝫ matre nothos furata creauit

Nothrotes.pe.co. latine torpida ſenities d̄r νωθρος. lāguidus

Nouus.a.um. ꝓprie d̄r recens ⁊ qꝺ nuper fuit. Ouid. In noua fert aīus mutatas dicere formas corpora: ab νεον. nouum. Accipit̃ qn̄qꝫ ꝑ magno ⁊ mirādo. Virg. Pollio ⁊ ipſe facit noua carmina: qn̄qꝫ ꝑ inopinato. Ideꝫ q̄s furor iſte nouus? Noui quoqꝫ hoīes dn̄r quoꝝ nulli maiores clari fuere: ſed ipſi ꝑ ſe ipſos clari eſſe incipiunt: ⁊ magiſtratus in ciuitate aſſequi. Ci. noui hoīes pl'i eoſdē honores ɔſecuti ſūt. A nouus fiunt aduerbia noue ⁊ nouiter: ⁊ ſuperlatiuū nouiſſimus qꝺ ꝓ vltimo poni ɔſueuit: q2 qui tecēter fiunt: vltimū locū hn̄t. Ci.li.de ora. Que duo ſunt ad iudicandū nouiſſima.

Nouicius.a.um. qꝺ eſt nouū. Cuius ɔ̄riū ē Veteranus. Mar. Si tn̄ nouicia mancipia fuerunt nō ēt veterana. Mancipia aūt nouicia intelliguntur que anno nondum ſeruierūt. Ply. nouicium vinum reſinatum conducit.

Nouo.as.nouum facio. Sal. Conſul optimum factu ratus noctem que inſtabat ante capere nequid eo ſpacio nouaretur. Huius compoſita ſūt. Innouo ⁊ Renouo. Liui.lib.j. Fedus inter romam lauiniumqꝫ vrbs renouatum eſt. Et in ſacris litteris: innoua ſigna: īmuta mirabilia.

Nouacula.e.culter raſorius a nouo.as. ꝙ nouare.i.nouū facere videat̃. Aug.in math. ſꝫ inſideat̃ ɔ̄potēs: acuit nouacula. vn̄ capillos nō vn̄ caput inclinet. Col.lib. vlti. poſuit ꝑ cultro lꝫ nō raſorio. Rapoꝝ inq̄t ꝗꝫ rotundiſſima ſumito: eaqꝫ ſi ſunt lutuoſa detergo ⁊ ſūmam cutem nouacula decrepito.

Noualis.gn̄e fe. ⁊ nouale gn̄e neu. dici pōt ſm̄ Ser. et diuerſis modis exponi ſolet. Plau.in recō. dicit eē terrā ꝓſciſſaꝫ ꝗ anno ceſſat. ſic Var. Qui ītermittit̃ a nouādo noualis ager: ſic Ply. Nouale eſt inq̄t qꝺ alterius annis: ſerit̃. Idem ſentire vr̄. Feſtus cū ait. Noualis ager noue relict⁹ ſemēti. at Ser. vult noualē eſſe aruū tunc primū ad ſementū ꝓſciſſuꝫ. vn̄ Virg. impius hec cā culta noualia miles hēbit? Deplorabat enī agrū in quo inſtruēdo magnope laboraſſet. ſic Hier. Diffinit. Nouale eſt ager nūc primū ꝓſciſſus. ⁊ Quintil. in milite mariano. Mox ingētibus lacertis humū federe ſegnē: futuris noualibus eruere ſyluā. Sed Virg. in ſenſum priorem accipit cū inq̄t. Alternis ideꝫ tonſas ceſſare nouales: ⁊ ſegnē patiere ſitu dureſcere campū ideoqꝫ. Ser. alibi ait. Noualia i. noua terra que per ſingulos renouatur per ſemina.

Nouellus.a.um. dimi. a nouus. Amb. nouellā oliuā dixit.

Nouello.as. nouū agrū colo: ſeu nouas vites pādo. Sue. Edixit ne q̄s ī italia nouellaret. Hui⁹ cōpoſitū ē renouello qꝺ ē rurſus nouellū fieri. Col.li.iij. eiuſmōi vinea ſi n̄ aridos ī opa hꝫ trūcos ⁊ flecti p̄t ſcīs ſulcis optīe ſternit̃ atqꝫ ita renouellat̃.

Nouelletū. ſumit̃ ꝑ vinea ex nouellis vitibus conſita. Plau. in recō. veluti ſi nouelletum in fundo factum ſit.

Nouerca d̄r ꝗꝫ quis liberis ſublatis nouam vxorē ducit arcende familie gr̄a dicta ꝙ noua ſuper inducatur a patre.

Nouocomēſes dicti ſūt quos comū diu⁹ Ceſar inq̄linos ad habitandū deduxit. Fuerūt.n. q̄nqꝫ milia eq̄b⁹ q̄ngēti illuſtriſſimi greci fuerūt ꝗ oppido nomē relinquentes ⁊ nouū comū appellātes: nouocomēſes oppidanos vocauere: hos ciuitate donatos ī habitatoꝝ numero deſcripſit. Eſt āt comū apud et nouū comum d̄r oppidū italie tranſpadane a Plynio ī nona regione collocatū a quo cōmēſes ⁊ nouocomēſes dicti ſunt.

Nouem genus numeri a quo fit Nouenus.a.um. ⁊ Nouenarius.a.um. Var. Quo pacto erūt in milis ⁊ paſtoribus noue ne parte: vbi nec admiſſure nec feture obſeruant̃. Sed do in hoībus poſſe nouenarium retinere numerum.

Nouendū: nouē dierum ſpacium: a quo nouēdiale ſacrificium qꝺ mortuo fieri ſolebat nono die poſtꝗꝫ erat ſepultus. Liui. Nouendiale ſacrum publice ſuſceptum eſt.

Nouuncium. dicitur quod eſt nouem vnciatum.

Nox a noceo ꝙ oculis noceat: vel a greco qꝺ eſt νυξ. Vn̄ ⁊ nyctileus dict⁹ eſt bacchus ꝙ eius ſacra noctu celebrarent̃. Eſt aūt nox terre vmbra. Noctis ptes ſūt veſpa: crepuſculū ɔticiniū intēpeſtiuū Gallicinū lucifer ⁊ matutinū. Diuidūt etiā milites noctē in vigilias q̄ttuor ꝗ ſingule trium horaꝝ ſpatio

ſupputantur qm̄ ſeruant naſtra viciſſim per vigilias. Et dicebaṫ p̄ma vigilia. ſcḋa tertia ⁊ q̄rta. Et vt ſcribit Hiero. vigiles ſcḋi primis: ⁊ ſecūdis tertiȷ: tertiȷſq̄ꝫ nouiſſimi inſtatōe ſuccedebāt dato ſigno a Tibicine. vñ Luc. Tertia iā vigiles cōmouerat hora ſcḋos. A nox fiūt pernox noctua. Nocticorax. nocturnus: nocteſco pernocto: noctiuagus: noctiluca binoctium. Trinoctium quadrinoctium ⁊ huiuſmodi.

Noxa pena ḋr. Nā noxe dedere dicim⁹ aliquē hoc eſt pene tradere ob noxā q̄ ſiḡt culpā. Vñ noxales actiōes: vt Plau. inq̄t appellanṫ q̄ non ex ɔ̄ctu: ſꝫ ex noxa atq̄ꝫ maleficio ſeruoꝝ aduerſus nos inſtituunṫ: quaꝝ actionū vis ⁊ ꝑtās hec eſt: vt ſi dānati fuerimus: liceat nobis deditione ipſius corꝑis qḋ deliquerit euitare litis eſtimationē. dādo. ſ. corpus vinū. Oui. Verba fides ſequiṫ noxe tibi deditus hoſtis ſpargiṫ effuſo cornua bachmero. Aliqñ noxa ḋr culpa. vñ iurecōſultus de v̄bo. ſig. ſcribit noxe appellatiōe oē delictū ɔtineri. Liui. Ob quā meā noxā. Ter. in eu. Vnā hāc noxā amitte: ſi aliā admiſero vnq̄ꝫ occidito. Aliqñ ḋr leſio dānū. Ouid. li. xv. me. Nocte nocēt pote ſine noxa luce bibunṫ. Col. li. iiij. Ea res a noxa curgulionū vṙ ɔditas fruges defendere. Sue. ſpurināq̄ꝫ irridēs ⁊ vt falſum arguēs ꝙ ſine vlla noxa ſua idus martie adeſſent. Noxitudo ēt apud veteres pro noxa dicitur.

Noxia. culpa. Plau. ī mer. Nihil magis manifeſto teneo: in noxia es. Quam noxia?

Noxius. a. um. qḋ nocet. Cuius ɔ̄riū. Jnoxius qui nō nocet.

N ante V

Nubes ē vapor humidus in ſublime egreſſus: ſiue aer in liquorem coactus cuius dēſitas haud dubie ſolē obūbrat: ſūt qui hoc nomē a νεφος deriuēt qḋ apud grecos a ꝑuatiōe lucis nomē accepit queādmodū κνεφας quod nimbū ſiḡt a quo noſtri gnephoſum dixere obſcurum quaſi nebuloſuꝫ. Var. Gnephoſus locus ⁊ ſine vlla luce.

Nubecula: diminutiuum parua nubes. Ply. lib. xviij. Nubecula quāuis parua ventum procelloſum dabit.

Nubilus. a. um. pe. cor. fuſcū nubibus tectū. Nubilus v̄o ſubm̄ ſignificat ipſam nubem.

Nubiloſus. a. um. quod eſt nubilis plenum.

Nubilarium: locus quo ꝑꝑ nubes ɔferunṫ frumēta ſemitrita. Col. li. j. huic atee nubilari applicari dꝫ maxime in italia propter inconſtantiam celi quo collata ſemitrita frumenta protegantur ſi ſubitaneus imber acceſſerit dicitur. et Nubilar. Jdem lib. ij. Qui ſi falcibus ſegetes cum parte culmi demeſſa fit protinus in aceruum vel in nubilar congeritur.

Nubilo. as. nubilū ſeu obſcurū facio. Cato de re ruſ. Vbi nubilaṫ ⁊ noctu obtecto ponito quotidie cū ſol erit in ſole ponito. Hinc cōponiṫ obnubilo: qḋ eſt totū obſcurū facio ⁊ q̄ſi nubibus impleo. Gel. lib. j. Ac ne oris quoq̄ꝫ ⁊ vultus ſerenitate ſtoici hoīs vnq̄ꝫ vlla poſſe egritudine obnubilari.

Nubo. is. pſi. ptū. ⁊ nuptus ſum pſm facit: ſiḡtq̄ꝫ operio velo a nube que celū operit. Qm̄ v̄o ſponſe aut veteres dū viro tradebanṫ nubere hoc eſt velare capite ſolebāt: factū eſt vt nubere vſurpeṫ ꝓ viro tradere ſeu viro tradi. Nā ⁊ actiue dicimus. Nupſit filiā ceſari. Et paſſiue. Cui⁹ filia nupſit ceſari. Eſt aūt ꝓprīū mulieris. Ter. in an. Aiebāt hodie filiā meam nubere tuo nato. nō enī vir ſꝫ mulier ꝓprie nubit. Lꝫ qñq̄ꝫ figurate vel ꝑuerſo nāe ordīe ꝑpoſtere dicaṫ. Pōpo. in pauiceatis. Sꝫ meus frater maior poſtq̄ꝫ vidit me domo electum nupſit poſteri⁹ dotate vetule varicoſe aphre. Sue. de nerone. Cui ēt ſicut ipſi eporis ita denupſit. Juue. Quid q̄ris nubit amicus. Cōſtruiṫ cū dtō ⁊ aliqñ cū abltō: mediāte ꝑpōne cū: vt mulier nupſit mihi: ⁊ mecū. Cic. Mar. Catoni. Regis parthoꝝ filiū quo cū eēt nupta regis armenioꝝ ſoror: huius paſſiuū lectū eſt. Nō nubēt neq̄ꝫ nubenṫ. Vbi Hier. nubunt viri nubunṫ fortaſſe vxores: q̄ꝫuis ⁊ mulieres nubere dñr: ⁊ q̄dē frequētius q̄ꝫ nubi. Jdē ɔ̄ Heluid. Nubebant oēs ⁊ nubebanṫ. Vñ hic nuptus ⁊ hec nupta: marit⁹ ⁊ marita. Plau. in claſ. Charinū libet ſcire ꝙ agat nouū nuptū. i. maritū vt exponit. Priſ. Huius v̄bi cōpoſita ſūt cōnubo qḋ eſt matrimonio iungor: q̄ſi ſil' nubo. Apul. Neſciētibuſq̄ꝫ parentibus pullari etate cōnupſeramus. Hinc cōnubiū ius legitimi matrimonij. Denubo. Jnnubo. qḋ ꝓprie ſiḡt ad domū viri trāſire vñ ⁊ pro trāſire ſimpl'r ſumiṫ. Lucil. li. vj. ſaty. Suā eni innadere atq̄ꝫ innubere cēſent. Hinc innubus qui vxorē ducit. ⁊ Jnnuba q̄ viro tradiṫ. Obnubo obſcondo tego. Sta. obnubitq̄ꝫ comas ⁊ tēperat aſtra galero. Liui. lib. j. Caput obnubito infelici arbori reſte ſuſpendito. Pronubo. nuptiȷs ꝑſum. a quo pronubus ⁊ pronuba que omnia habent pe. pro.

Nubilis que eſt apta vt viro in matrimonium iungatur.

Nuptus. a. um. participiū. Lac. Eamq̄ꝫ zephyro nuptā. Vñ nupta v̄ba dicebant que nō licebat virgini dicere. Plau. virgo ſum nōdū didici v̄ba nupta dicere. Huius cōpoſitū eſt innupta: q̄ nondū accepit virū vt īnupteq̄ꝫ puelle. Nuptus nupti maritus: q̄ꝫuis raro ſit ī vſu niſi apud veteres vt apḋ Plau. Charinū libet ſcire q̄d agat nouū nuptuꝫ: nuptus. tus. ꝓ ipſo nubendi actu: nā dicimus: hec data eſt nuptui ⁊ ad nuptum. Ceſar. Et ſorores ſuas nuptui in alias ciuitates collocaſſe. Aug. lib. vj. ciui. dei. Sacra ſunt iunonis ⁊ hec in eius dilecta inſula Sanio celebrantur vbi ad nuptum data eſt ioui.

Nuptie: coniunctio maris ⁊ fe. ⁊ conſortium omnis vite diuini ⁊ humani iuris cōmunicatio proprie tamē dicuntur cerimonie ⁊ hilaritates in ducendis vxoribus.

Nuptialis ⁊ h̄ nuptiale qḋ ꝑtinet ad nuptias: vt nuptialis thalamus. Hinc fit nuptial'r aduerbiū qḋ ſiḡt more nuptiaꝝ.

Nuptiator. q̄ nuptias appetit. Hie. ɔ̄ Joui. Dicā ⁊ ego nuptiatoribus meis qui poſt caſtitatē ⁊ diuturnā continentiā ſudant ad coitum ⁊ pecudum more laſciuiunt. Sic inſipientes eſtis: vt cum ceperitis ſpū nūc carne conſumemini.

Nuces. a nocēdo dicte: ꝙ ſatis noceāt. Ouid. qm̄ ſata ledere credor cultus in extremo margine fundus hꝫ: ſiue ꝙ lingue noceāt: vl' ꝙ vt nox aerē: ita nux ſucco ſuo corp⁹ atrū faciat conſtat nucis nucleū eē difficilē ɔcoctu dolorē capitis īferentē: tuſſiētib⁹ inimicū greci eā καρυον vocāt a grauedine capitꝭ κapα enī caput ſiḡt. Eſt āt nux gn̄ale oīb⁹ q̄ duro operimēto tegunṫ: vt ſūt caſtanee amigdale auellane ⁊ hmōi. Virg. caſtaneeq̄ꝫ nuces. Pomū gn̄ale nomē oīum fructuū q̄ ex arborib⁹ eſui apta ꝑueniūt ſiue molliū ſiue duroꝝ. mala v̄o non qḋcūq̄ꝫ pomi gn̄s tenuer atq̄ꝫ carnoſi: ſꝫ ea tm̄ dici q̄ ſui nois arborib⁹ ꝓducunṫ hīs. ſ. q̄s malos vocam⁹ queādmodū pyra q̄ pyrus ꝓducit: hoc mō mala citrea: ſiue medica dicimus. Mala cotonea: mala punica ⁊ q̄ vulgo gn̄ali vocabulo appellantur mala. De nucibus: vide in dictione iugulans.

Nuceus. a. um. qḋ eſt ex nuce. Hier. ad paulinū de daniele. ſcḋs virgam nuceam ⁊ ollam ſuccenſam a facie aquilonis.

Nucula diminutiuū minuta nux. vnde ⁊ ꝑneſtini. Nucule appellati ſunt a nucula fit aliud diminutiuum nucella.

Nucleus qḋ tenerū in nuce includiṫ. Plau. ī cur. Qui e nuce nucleū eē vult frāgit nucē: inde enucleo. as. Nō ſolū āt nucleus ḋr de nuce: ſꝫ ēt de teſta ⁊ ferro vt ex Victru. li. vij. ⁊ Ply. pꝫ vti ea vox ſtatumē ferre id ſignificet qḋ greci nūc chondron nūc pyrena vocāt mām q̄ꝫcūq̄ꝫ ꝓbiorē intus ac reſiſtētē itelligi volētes. Ply. Fornaciū maxima dr̄ia eſt in his quidem nucleus ferri tm̄ excoquiṫ ad indurandū aciem. Aliqūe mō ſunt ad dēſandas incudes malleorumq̄ꝫ roſtra.

Nuceria ciuitas cāpanie: de q̄ Syr. illic nuceria ⁊ garus naualibus: lucerina v̄o oppidū. Apulie a q̄ lucerini dicti ſunt.

Nudus. a. um. qḋ eſt ſine tegmine. Virg. Nuda ſinu. Ponitur qñq̄ꝫ pro inſepulto: ꝙ ſi cadauer ſaxo tectum non ſit. Jdē nudus in ignota palinure iacebis arena.

Nuditas. ſimplicitas. Et quandoq̄ꝫ ſumitur pro inopia.

Nudipedalia: ſacra erant hieroſolymis: vt ſcribit Hier. ɔ̄ Joui. de his meminit Egeſip. li. ij. belli iudaici.

Nudo. as. nudū facio detego Apul. Tū vulnus nudare iuſſus ē. Jnter nudum ⁊ nudatū ſic diſtinguiṫ: ꝙ nudū ſit qḋ nunq̄ꝫ tectū fuit. Nudatū qḋ tectū eſſe ɔſueuit: ſꝫ nūc tectum nō eſt. Aliqñ nudo ſiḡt īdico. Virg. Traiectaq̄ꝫ pectora ferro nudauit. A nudo fit cōpoſitū denudo. pe. ꝓ. denuda cura tua.

Nudiuſtertius et nudius q̄rtus cōpoſita ſūt a nūc et die tertio